

— Какъ тъй безъ думи? — очудилъ се везирътъ.

— Ще видишъ. На изпита ще присъжтствуващъ и ти. А сега иди кажи на синъ си да излѣзе на единъ отъ срещнитъ чердаци. Отъ моя чредакъ азъ ще му задавамъ въпроси.

Следъ малко синътъ на везирътъ излѣзълъ на чердака. Излѣзълъ султана на своя чердакъ и далъ знакъ че почва. После вдигналъ ржка и начерталъ въ въздуха единъ кржгъ.

Синътъ помислилъ малко, па дигналъ ржка и далъ знакъ, че пресича кржга.

Султанътъ поклатилъ одобрително глава и посочилъ едмниятъ си пръстъ.

Синътъ посочилъ двата си пръста.

Султанътъ се усмихналъ и посочилъ третъ си пръста.

Синътъ дигналъ юрукъ и го поклатилъ закатително.

Султанътъ взелъ едно яйце и го посочилъ на сина.

Синътъ влѣзълъ въ кжщи, взелъ едно парче сирене и го посочилъ на султана.

Съ това изпита се свършилъ.

— Можешъ да заминешъ, — казалъ султана на слисания везиръ. — Синъ ти издържа отлично изпита. Много уменъ синъ имашъ.

Везирътъ, който нищо не разбралъ отъ изпита, попиталъ:

— Мога ли да зная какво го питахте?

— Разбира се, — казалъ султана. — Най-напредъ азъ му начертахъ единъ кржгъ. Съ това искахъ да кажа на вашия синъ, че земята е валчеста. Той дигна пръстъ и го пресѣче. Отговори ми — че земята наистина е валчеста, но половината е суша, половината море.

После азъ му посочихъ единиятъ си пръстъ. Съ това пъкъ искахъ да му кажа, че Богъ е единъ. Той вдигна двата си пръста. Тѣ могатъ да бждатъ и двама, — отговори ми той, както е у насъ: Аллахъ и Мохамедъ.